Quelle: http://manuscripta.at/?ID=452
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

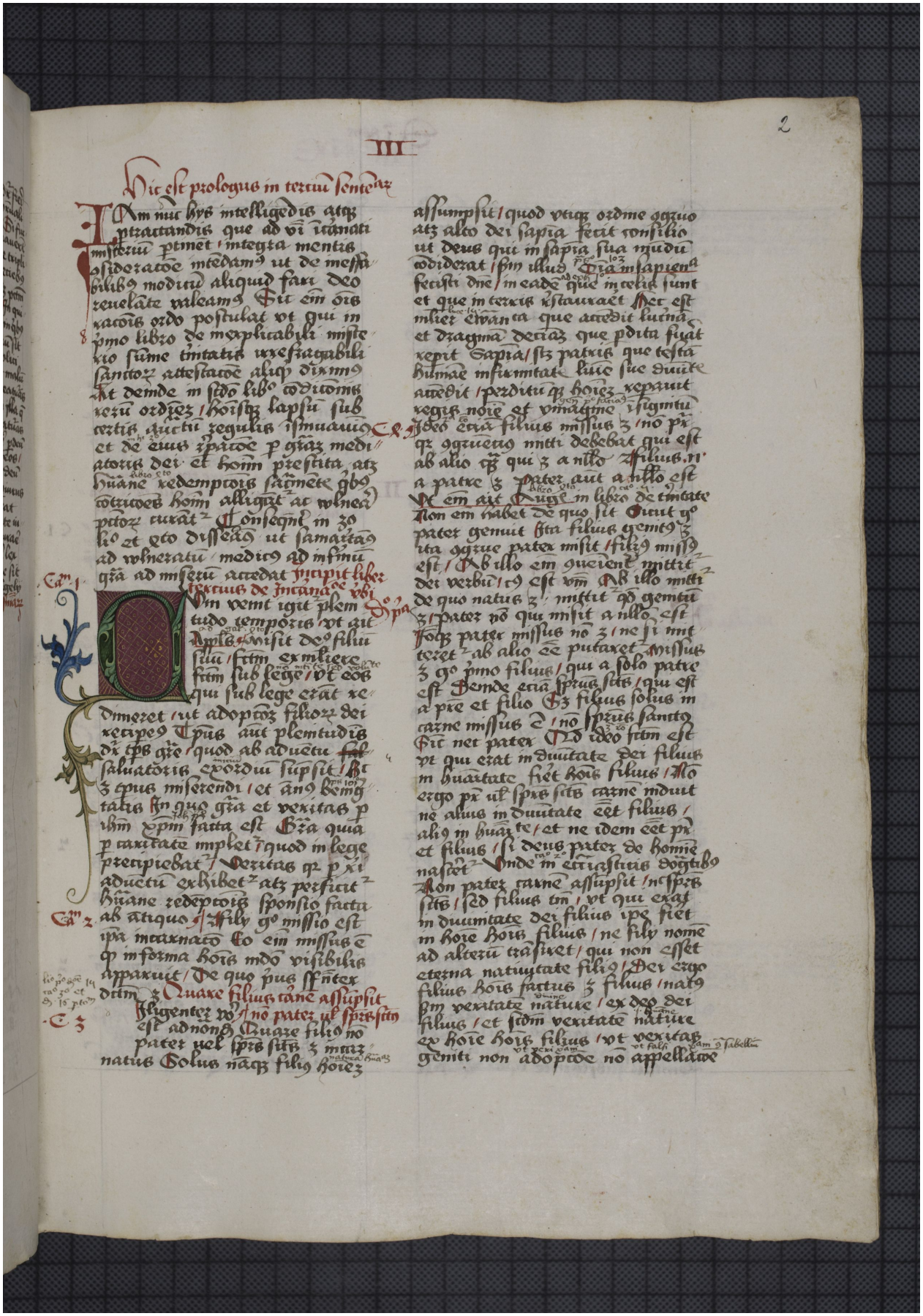

2

III

Hic est prologus in tertiu sentenciar

Iam nuc hys intelligendis atq; ptractandis que ad vi incarnati mysteriu ptinet integra mentis considerande intendam ut de messibilibus modiu aliquid fari deo reuelante valeam. Sit em ordo racionis ordo postulat vt qui in primo libro de magnificabili mysterio sume trinitatis inuestigabili sanctorq; attestande aliq; dixerim. Et deinde in secundo libro condiderim rezu ordinez / hoistq; lapsu sub certis ductu regulis insinuauim et de eius zpatione p gratiaz mediatoris dei et hom prestita atq; huane redemptoris sanguine qbus cotrices hom alligat ac vulnera ptoz curat. Consequenl in zo lio et eto disseraq ut samaritanus ad vulneratu medicus ad infirmu gra ad mysteriu accedat incipit liber tertius de incarnatione vbi

Cap. 1

Dpa

Cum venit igit plenitudo temporis / vt ait apls / misit deus filiu suu / factum ex muliere factum sub lege / vt eos qui sub lege erat redimeret / ut adoptionem filiorum dei recipere. Tpus aut plenitudinis dr tpus gtie / quod ab aduentu salutaris exordiu sumpsit / Et z tpus miserendi / et anus benignitatis fn quo gra et veritas p ihm xpm facta est. Gra quia p caritate implet / quod in lege precipiebat / Veritas qr p xi aduentu exhibet atq; perficit huane redemptionis sponsio facta ab antiquis / zfilii g. missio est ipa incarnatio eo em missus e qn in forma hois modo visibilis apparuit / De quo pus ssnter dum z Quare filius carne assumpsit

Cap. 2

Diligenter vo / no pater vel spiritus sctus est adnonis Quare filio no pater vel spiritus sctus z matr natus Solus natq; filius hoiez assumpsit / quod vtiq; ordine ogruo atq; alto dei sapia fecit consilio ut deus qui in sapia sua mundu condiderat / sm illud Omia in sapientia fecisti dne / in eade que in celis sunt et que in terris restaurare ser est in liet eiusdem que accedit lucna et dragma deniq; que pdita fugat reprit Sapia / sltz patris que testa humane infirmitat luce sue diuite accedit / perditu qr hoiez repauit regis noie et vmagine refugiu Ideo erga filius missus z / no pr qr ogruenu mitti debebat qui est ab alio cpz qui z a nullo z filius. ni a patre z pater aut a nullo est Vt em ait Augl in libro de trinitate Non em habet de quo sit sicut g. pater genuit sta filius genitu z ita ogrue pater misit / filiu missu est / Ab illo em quem mittit dei verbi / cu est vm Ab illo mitti de quo natus z / mittit qd genitu z / pater vo qui misit a nullo est Hoc pater missus no z / ne si mittere ab alio ee putaret missus z go primo filius / qui a solo patre est Deinde etia spiritus sctus / qui est a pre et filio Gz filius solus in carne missus e / no spiritus sanctus Sit nec pater Ad ideo sm est vt qui erat in deitate dei filius in humanitate fiet hois filius / Ilo ergo pr ut spiritus sctus carne induit ne alius in deitate eet filius / alius in humanitate / et ne idem eet pr et filius / si deus pater de homine nasset Unde in ecclesiasticis doctribus Non pater carne assumpsit / ne spiritus sctus / sed filius tm / vt qui erat in deitate dei filius ipe fiet in hoie hois filius / ne filii nome ad alteru trasiret / qui non esset eterna natiuitate filius / Dei ergo filius hois factus z filius / natus sm veritate natiue / ex deo dei filius / et sm veritate natiue ex hoie hois filius / vt veritas genitu non adoptione no appellatione